

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/150/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010109
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1613010109.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudkýň JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Evy Vajdičkovej v trestnej veci obžalovanej C. N. a spol., pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných C. N. J. I. N. proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 04.11.2013 sp. zn. 3T/44/2013 na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. apríla 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalované

C. N. M.. XX.XX.XXXX F. Q., Q. L., L. M.. XX

I. N. M.. XX.XX.XXXX F. Q., Q. L., L. M.. XX

u z n á v a j ú z a v i n n é, ž e

dňa 01.12.2011 v presne nezistenom čase po vyučovaní približne o 12,30 hod v šatni školskej jedálne 1. Základnej školy Dr. J. Déreera v L. na E. Š., fyzicky napadli poškodeného maloletého V..Q., M.. XX.XX.XXXX, a to tak, že sa dostavili do areálu uvedenej základnej školy, do šatne si zavolali maloletého E. B., ktorý sa v tom čase nachádzal v školskej jedálni, v šatni ho následne obvinená C. N. sotila do železného vešiaka, následne ho obvinená I. N. opakovane udrela otvorenou dlaňou do oblasti tváre, a najmenej jedenkrát ho otvorenou dlaňou udrela do oblasti tváre aj obvinená C. N., kričiac na neho že „je hnusák hnusný“, čím spôsobili poškodenému maloletému E. B. otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie povrchového charakteru v tvárovej časti hlavy obojstranne s prevahou v pravo a pomliaždenie vo vlasovej časti hlavy s celkovou dobou liečenia od 02.12.2011 do 11.12.2011

t e d a

spoločným konaním

- inému úmyselne ublížili na zdraví, a čin spáchali na chránenej osobe - na dieťati,
- dopustili sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,
č í m s p á c h a l i

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), § 127 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j ú

Podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ a § 37 písm. h/ Tr. zák. každá z obžalovaných k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 50 ods. 1 Tr. zák. sa každej z obžalovaných výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. sa každej z obžalovaných ukladá povinnosť počas skúšobnej doby podmieničného odsúdenia nepriblížiť sa k maloletému V. Q., M.. XX. XXXX, na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom okresného súdu boli obžalované C. N. J. I. N. uznané vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, § 127 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Na tom skutkovom základe, že dňa 01.12.2011 v presne nezistenom čase po vyučovaní približne o 12,30 hod v šatni školskej jedálne 1. Základnej školy Dr. J. R. F. L. na E. Š., fyzicky napadli poškodeného maloletého V..Q., M.. XX.XX.XXXX, a to tak, že sa dostavili do areálu uvedenej základnej školy, do šatne si zavolali maloletého E. B., ktorý sa v tom čase nachádzal v školskej jedálni, v šatni ho následne obvinená C. N. sotila do železného vešiaka, následne ho obvinená I. N. opakovane udrela otvorenou dlaňou do oblasti tváre, a najmenej jedenkrát ho otvorenou dlaňou udrela do oblasti tváre aj obvinená C. N., kričiac na neho že „je hnusák hnusný“, čím spôsobili poškodenému maloletému E. B. otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie povrchového charakteru v tvárovej časti hlavy obojstranne s prevahou v pravo a pomliaždenie vo vlasovej časti hlavy s celkovou dobou liečenia od 02.12.2001 do 11.12.2011.

Za uvedené prečiny bol každej z obžalovaných uložený podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s použitím p§ 50 ods. 1 Tr. zák. každej obžalovanej bol výkon trestu odňatia slobody podmienične odložený na skúšobnú dobu dva roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. každej obžalovanej bola uložená povinnosť počas skúšobnej doby podmieničného odsúdenia sa nepriblížiť k mal. V. Q., M.. XX.XX.XXXX na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov.

Rozsudok v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. napadli odvolaním obe obžalované, ktoré odvolanie aj písomne spoločne odôvodnili.

V písomných dôvodoch konštatovali, že sa cítia v celom rozsahu nevinné a rozsudok súdu považujú za tendenčný a nespravodlivý s tým, že dokazovaním, ktoré vykonal súd nebolo v žiadnom prípade preukázané, že sa skutku, z ktorého sú obžalované dopustili. Sú presvedčené, že dokazovaním nebolo v žiadnom prípade preukázané, že skutok sa stal tak ako uviedol maloletý V.. Jeho výpoveď nepotvrdil žiadny zo svedkov. Rovnako súdu opakovane namietali znalecký posudok na posúdenie jeho zdravotného stavu. Žiadny zo svedkov nepotvrdil, že by na V., po incidente videl nejaké zranenie. Napriek tomu z lekárskej správy, ako i zo znaleckého posudku vyplýva, že bol zranený. Konštatovali, že lekárska správa bola vydaná v nemocnici, kde na röntgene pôsobila matka V. ako lekárka. Tiež až po vypracovaní znaleckého posudku sa dozvedeli, že znalec, ktorý posudzoval V. stav je bývalý kolega matky poškodeného. Súdu túto skutočnosť uvádzali avšak odmietol vykonať nový dôkaz tým, že by pribral nezávislého znalca, ako na posúdenie zdravotného stavu maloletého, tak i na jeho vierohodnosť.

Dodali, že je pravdou, že C. N. chcela dať maloletému jednu facku, avšak ako už uviedla, urobila to už z výslovného zúfalstva, potom ako V. jej synovi vybil zub a predtým opakovane a dlhodobo, útočil na jej syna a terorizoval ho. Rovnako z uvedeného dôvodu kričala na V. I. N., nakoľko už nevedela uniesť, že V. dlhodobo robí zle jej vnukovi, pričom učiteľky na škole hovorili že si s V. nevedia rady. Pripustili, že jediné, čo spáchali bolo, že V. znadali, avšak v žiadnom prípade mu nespôsobili také zranenie, ako

popísal znalec a teda sa nedopustili žiadneho trestného činu ublíženia na zdraví. Dali do pozornosti, že súd z ich strany nepripustil ďalšie dôkazy.

Záverom uviedli, že v prejednávanej veci sa jedná o nespravodlivosť, pričom ich konanie bolo zo zúfalstva, nakoľko V. vedome ubližoval T. N..

Na základe vyššie uvedeného požiadali, aby krajský súd rozsudok zrušil a oslobodil ich spod obžaloby, alebo aby vec vrátil súdu na ďalšie dokazovanie, a to pribratie nezávislých znalcov na posúdenie zdravotného stavu a vierohodnosti výpovede maloletého poškodeného a vykonanie výsluchov ošetrojúcich lekárov.

K dôvodom odvolania obžalovaných sa vyjadrila prokurátorka okresnej prokuratúry (20.11.2013), ktorá konštatovala, že podkladom pre vydanie predmetného rozhodnutia bolo riadne vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, pričom všetky jeho výroky považuje za súladné so zákonom. Súd prvého stupňa v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu doplnil dokazovanie, pričom po takto doplnenom dokazovaní sa nepotvrdila obhajoba obžalovaných, ktorá sa medzi nimi navzájom v podstatných okolnostiach skutku odlišovala. Naopak bola vyvrátená vykonanými dôkazmi. Výpoveď maloletého E.B. potvrdil svedok M., ktorý sa na mieste spáchania skutku nachádzal náhodne, pričom výpoveď maloletého je podporovaná aj znaleckými posudkami vypracovanými v priebehu prípravného konania. Z uvedeného dôvodu navrhla odvolanie obžalovaných zamietnuť.

V ďalšom vyjadrení (28.11.2013) prokurátorka konštatovala, že v podanom odôvodnení odvolania obžalované v podstate priznávajú, že maloletému obe nadávali a že dieťa v chránenom školskom prostredí vyhľadali -minimálne obžalovaná C. N. s úmyslom dať mu jednu facku. K rozhodnutiam, ktoré obžalované pripojili k odvolaniu uviedla, že nejde o skutkovo zhodné prípady, nakoľko medzi obžalovanými a maloletým nevznikol vzájomný verbálny alebo fyzický predchádzajúci konflikt. Rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo vydané na podklade riadne vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom všetky jeho výroky považuje za súladné so zákonom.

K dôvodom odvolania obžalovaných sa vyjadril aj splnomocnenec poškodeného, ktorý považuje napadnutý rozsudok za správny, spravodlivý, zákonný a riadne a dostatočne odôvodnený. Je toho názoru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď uznal obžalované za vinné zo spáchania prečinu podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, § 127 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Dal do pozornosti, že poškodeným sa nejedná o finančné zadosťučinenie, nakoľko škodu neuplatnili.

Zastáva názor, že skutok stal tak ako je popísaný v skutkovej vete napadnutého rozsudku preukazujú nielen všetky výpovede z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania, ale predovšetkým aj listinné dôkazy, ako úradné záznamy, písomné podania, záznamy školy, lekárske potvrdenia o ošetrovaní V. Q. a o jeho PN od 02.11.2011 do 11.12.2011, ale aj nezávislé a objektívne znalecké posudky MUDr. Dušana Vicianu a Prof. PhDr. Štefana Pikálka, z ktorých upozornil na konštatovanie znalcov:

- psychologické vyšetrenie potvrdzuje vierohodnosť V. Q., Ž. V. Q. je schopný vnímať prežité udalosti a tiež ich pravdivo reprodukovať, že u V. Q. neboli zistené žiadne sklony k zveličovaniu predmetnej udalosti a ani žiadne konfabulačné produkcie,

- zdokumentované zranenie neodporuje takému mechanizmu vzniku, ako je to uvedené v uznesení o začatí trestného stíhania ...páchateľ....V. Q. mimoriadne silno a opakovane udieral po hlave a tvári...na oblasť oboch strán tváre pôsobilo aktívnym mechanizmom opakovane tupé pevné násilie hladkého povrchu s malou styčnou plochou prudkosťou v dôsledku čoho došlo k pomliaždeniu oboch častí tváre ...Takéto poranenia (tzn. poranenia V. Q.) vznikajú aktívnym mechanizmom, t.j.: priamym nárazom tupého pevného predmetu opakovane na oblasť tváre a čiastočne pasívnym mechanizmom, t.j. nárazom vlasatej časti na okolitý predmet po hodení, alebo sočením inou osobou.

V kontexte s uvedením upozornil na lekárske správy pripojené v spise, vyjadrenia zo školy s tým, že podľa jeho názoru tieto dôkazy a podklady jednoznačne potvrdzujú tvrdenia V. Q. o priebehu skutku, pričom nespochybniteľne usvedčujú obe obžalované z bitia V. Q..

K svedkovi U. M. uviedol, že výpoveď menovaného jednoznačne vytvára reálny obraz o incidente a agresivite obžalovaných, ktoré neváhali vulgárne nadávať aj jemu.

Záverom dodal, že konflikt dvoch malých chlapcov nemôže mať vplyv na právne posúdenie konania obžalovaných.

S poukazom na uvedené navrhol odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaná I. N. po upozornení predsedníčkou senátu, že záverečný návrh je nutné obmedziť iba na skutočnosti a okolnosti, ktorými sa domáha zmeny rozhodnutia, uviedla: „Ja sa pridriavam písomných dôvodov odvolania, všetko čo je tam uvedené je pravdou, my by sme sa nikdy s dcérou - spoluobžalovanou, neznížili k tomu, aby sme dieťaťu ublížili tak, ako je to v rozsudku napísané. Mám za to, že možno iná matka alebo babka by sa zachovali rovnako, pretože my sme ho nedobili. V. Q. môjmu vnukovi vybil zub päšťou, pričom v papieroch je uvedené, že to bolo lakťom. Čo sa týka toho mliečného zuba si myslím, že deti majú medzi sebou konflikty, ale určite to nebolo lakťom. Čo sa týka pani učiteľky G. táto tam bola, deti ju zavolali a aj V. Q.. Pani učiteľka G. pri incidente bola.“

Obžalovaná C. N. predniesla: „Ja sa cítim nevinná, oni z nás urobili maximálne kriminálničky. V tom danom momente to dieťa vôbec neplakalo, a preto som sa aj odvolávala na ten znalecký posudok, ktorý podľa mňa nie je pravdivý, pretože to dieťa by sa inak správalo. Oni z toho spravili divadlo, pretože sa hanbia za to ako sa to celé rozvíjalo. Myslím si, že ich dieťa sa asi preto tak správalo, lebo mu chýba láska. Ja som slobodná matka len som si chránila vlastné dieťa a chcem, aby sa to spravodlivo ukončilo. V ostatom sa pridriavam toho čo som uvádzala v dôvodoch odvolania. „

Zástupkyňa krajskej prokuratúry pridriavajúc sa písomného vyjadrenia okresnej prokuratúry, považujúc rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné, navrhla odvolania ako nedôvodné zamietnuť.

Splnomocnenec poškodeného k nároku na náhrady škody uviedol, že poškodení žiadnu neuplatnili, pretože sa im nejedná o finančné odškodnenie, ale im išlo o ochranu detí pred obdobným správaním a tiež sa pripojil k svojmu písomnému vyjadreniu.

Obžalovaná I. N.U. právom posledného slova predniesla, že T. N. preložili do inej školy.

Obžalovaná C. N.Í. právom posledného slova uviedla, že sa cíti nevinná.

Úvodom je potrebné uviesť, že predložená trestná vec už bola predmetom konania na odvolacom súde. Prvotne bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom z 23.05.2013 sp. zn. 3T/44/2013, ktorým boli obžalované C. N. J. I. N. uznané vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa §156 ods.1, ods. 2 písm. a/ s poukazom na § 139 ods.1 písm. a/ a §127 ods.1Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Rozsudok bol napadnutý odvolaním obžalovaných a uznesením Krajského súdu v Bratislave z 08.10.2013 sp. zn. 3To/110/2013 bol zrušený z dôvodu procesného pochybenia spočívajúceho v tom, že obžalované neboli okresnou prokuratúrou po podaní obžaloby upozornené na zmenu právnej kvalifikácie tj., že skutok sa bude posudzovať v jednočinnom súbehu dvoch prečinov, ďalej z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu, pričom odvolací súd žiadal, aby prvostupňový súd doplnil dokazovanie o hodnotenie správania poškodeného v škole, výsluchom učiteliek R. A. a J. P. k osobe poškodeného.

Súd prvého stupňa po zrušení veci odvolacím súdom doplniac dokazovanie tak ako to naznačil odvolací súd rozhodol vo veci dňa 04.11.2013 napadnutým rozsudkom.

Krajský súd na podklade riadne a včas podaného odvolania obžalovaným v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízneho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením preskúmal všetky výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému

výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytykané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. por.) a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných je dôvodné, avšak v inom smere ako sa domáhajú. Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich zaobstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Prvostupňový súd pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe, ktorá na obžalované C. N. a I. N. bola podaná.

Okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.), nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. por. podrobne a vyčerpávajúcym spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom okresného súdu.

Zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchali ho obžalované C. N. a I. N. spôsobom v ňom popísaným.

Obžalované síce vinu v tomto dôkazmi ustálenom skutku, popierajú, pričom priznávajú len, že C. N. chcela dať maloletému jednu facku, čo urobila z „výslovného zúfalstva“ po tom ako maloletý poškodený jej synovi (T. N.) vybil mliečny zub a predtým ho terorizoval a útočil na neho, avšak dôkazmi vykonanými pred súdom ako aj v prípravnom konaní bolo protiprávne konanie oboch obžalovaných preukázané.

K odvolacím námietkam oboch obžalovaných je potrebné prioritne uviesť, že každá z obžalovaných uvádza odlišné skutočnosti v nasledovnom:

/ C. N. tvrdí, že

- poškodeného V. Q. vypýtala od učiteľky,
- poškodenému dala symbolickú facku,
- I. do incidentu nezasahovala,
- žiadny pán v šatni školskej jedálne nebol,

/ I. N. tvrdí, že

- požiadala spolužiaka poškodeného V. Q., aby ho zavolať do šatne školskej jedálne,
 - C. „chcela dať facku“, ale ho (poškodeného) len „štrajchla“,
 - len na poškodeného V. Q. zvýšila hlas,
 - bol tam prítomný muž (U. M.), ktorému povedala, aby sa nestaral,
- a obe zhodne tvrdia, že tam bola prítomná učiteľka pani L.. G., čo svedkyňa sama na hlavnom pojednávaní poprela.

Je pravdou, že vo všeobecnosti sa obžalovaný môže obhajovať akýmkoľvek spôsobom, pričom povinnosť hovoriť pravdu má len svedok. Vyššie rozobraté rozpory medzi samotnými obžalovanými odvolaciemu súdu dávajú jasný signál o tom, že obhajobné tvrdenia oboch obžalovaných možno hodnotiť ako účelové v snahe zmierniť trestnú zodpovednosť.

Protiprávne konanie obžalovaných je preukázané výpoveďou samotného maloletého poškodeného V. Q., ktorý bol vypočutý v prípravnom konaní v prítomnosti detského psychológa, ktorý k výpovedi svedka uviedol, že u maloletého mentálna spôsobilosť je v pásme mierneho nadpriemeru a neboli zistené žiadne

sklony k zveličovaniu udalosti, ani žiadne konfabulačné produkcie, ako aj svedka U. M., ktorý aj v konaní pred súdom -po zložení prísahy potvrdil, že uvedeného dňa musel prejsť okolo jedálne a šatni a bol svedkom toho, ako staršia a mladšia žena (na hlavnom pojednávaní potvrdil, že to boli obžalované) slovné útočili na malého chlapca a videl ako ho staršia sotila a on si udrhel hlavu konštrukciu vešiaka šatne, pričom chlapec plakal, bol vystrašený a na neho kričali, na túto situáciu reagoval ich upozornením. Svedok si na presné slová, ktoré odzneli vo vzťahu k chlapcovi nepamätal, ale podľa jeho vyjadrenia celá situácia ho nútila zasiahnuť. Tiež potvrdil, že vulgárne nadávali aj jemu.

Po zrušení veci boli súdom prvého stupňa dopočuté svedkyne R. A. J. J. P. v zmysle pokynu odvolacieho súdu. Teda k tvrdeniu obžalovaných, že nebolo preukázané, že skutok sa stal tak ako vypovedal maloletý poškodený ako aj o opakovaných a dlhodobých útokov a terorizovaní T. N. zo strany poškodeného V. Q., odvolací súd poukazuje na vyššie rozobraté a zároveň konštatuje, že výsluchom menovaných svedkýň ako aj písomným hodnotením poškodeného V. Q. triednou učiteľkou ako aj riaditeľkou školy, neboli preukázané.

Odvolací súd konštatuje, že ani matka ani stará matka T. N. tj. obžalované nikdy žiadne neadekvátne správanie V. Q. voči T. N. neriešili ani cestou triednej učiteľky a ani sťažnosťami riaditeľke školy.

Správanie a konanie oboch obžalovaných voči maloletému poškodenému podľa názoru odvolacieho súdu bolo neadekvátne a neprimerané. Tvrdenie, že incidentu predchádzalo vyrazenie mliečneho zuba T. N. (podľa záznamov náhodne) V. Q., čo riešila učiteľka záznamom, neoprávňovalo obe obžalované na také správanie a konanie voči maloletému V. Q. ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby. To, že sa nejednalo o symbolickú facku resp. „štrajchnutie“ je preukázané výpoveďou svedka U. M. ako aj znaleckým posudkom znalca MUDr. Dušana Viciano, ktorého závery sú podrobne rozobraté v odôvodnení napadnutého rozsudku (str.4).

Čo sa týka námietky obžalovaných, že znalecký posudok vypracoval znalec, ktorý je bývalý kolega matky poškodeného, je potrebné dodať, že uvedené konštatovanie nie je ničím preukázané, pričom znalec posudok vypracoval predovšetkým na základe štúdia vyšetrovacieho spisu, zdravotnej dokumentácie, ktorá bola vedená pri ošetrovaní maloletého v Nemocnici Malacky, UPS chirurgickej a neurologickej ambulancie detí a zdravotnej dokumentácie všeobecného lekára pre deti a dorast MUDr. Emílie Gajdárovej, pričom znalec konzultoval liečebný postup s chirurgom a detským neurológom Nemocnice Malacky. Odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti záverov uvádzaných znalcom MUDr. Dušanom Vicianom v znaleckom posudku. Tvrdenie obžalovaných, že aj učiteľky si nevedeli dať s maloletým V. Q. rady nebolo preukázané a konštatovanie obžalovaných, že učiteľky na hlavnom pojednávaní nehovorili pravdu, nie je ničím podložené.

Vyjadrenie oboch obžalovaných, že súd im neumožnil vyjadrovať sa k výpovediam svedkov, krajský súd považuje za nepravdivé, nakoľko zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že pri výsluchu svedkov bol dodržaný postup v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a obom obžalovaným bol daný priestor, aby sa k jednotlivým výpovediam vyjadrili, ktorú možnosť aj využili, čo bolo následne do zápisnice riadne zaznamenané.

K vyššie rozobratému krajský súd dodáva, že zhodne ako prvostupňový súd nezistil dôvod pre spochybnenie vierohodnosti výpovede vypočutého maloletého poškodeného a svedkov, pričom ich výsluchy boli vykonané procesným spôsobom a obžalované zo skutku jednoznačne usvedčovali a tiež nezistil dôvody na opakovanie už vykonaných dôkazov resp. vykonanie ďalších dôkazov (doplnenie dokazovania).

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a trestnoprávnu zodpovednosť oboch obžalovaných, nepochybil súd prvého stupňa, keď ich uznal vinnými.

Odvolací súd pri prieskumnej povinnosti zistil pochybenie v skutkovej vete, ktoré bolo potrebné skorigovať a to v dĺžke liečenia poškodeného V. Q. s tým, že správne má byť od 02.12.2011 do 11.12.2011.

Krajský súd napravil zrejmu nesprávnosť uvedenú v skutkovej vete a následne uložil aj trest obom obžalovaným zhodne ako bol uložený prvostupňovým súdom, pretože nevidel dôvod na zmenu druhu a výmery trestu, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa vo

vzťahu k druhu a výmere trestu. Opätovné zdôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v tomto smere by bolo len opakovaním správnych záverov okresného súdu.

Krajský súd dodáva, že uložený trest je nielen zákonný, ale aj spravodlivý a tento zodpovedá nielen zmyslu trestného konania vrátane spravodlivého potrestania páchatel'ov, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. a ostatným rozhodným kritériám podľa citovaného ustanovenia.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd rozhodol tak ako je citované vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok